

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กฤษฎา บุญชัย. พลวัตชุมชนล้านนาในการจัดการความหลากหลายทางชีวภาพ. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2540.
- ก้อง กล้าทะเล. มอแกนเกาะสุรินทร์. สัมภาษณ์. 20 พฤษภาคม 2545 และ 7 กันยายน 2545.
- จรัส งามมัน. การศึกษานิทานชาวเลจังหวัดสตูล. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2536.
- จรัส ทองจีน. ชาวเลในจังหวัดภูเก็ต : การศึกษาสภาพชุมชนเพื่อหาแนวทางจัดการศึกษานอกโรงเรียน
สำหรับชนกลุ่มน้อย. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2536.
- จิราพร บุตรสันดี. ลักษณะและปัญหาในการสื่อสารต่างวัฒนธรรมระหว่างชาวเลกับเจ้าหน้าที่พัฒนา
ชุมชน : กรณีศึกษาโครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตชาวเล ในตำบลราไวย์ อำเภอเมือง จังหวัด
ภูเก็ต. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- ชนัญ วงษ์วิภาค. ทองเหลือง ซาไก และชาวเล กับความกดดันทางวัฒนธรรมที่เลี่ยงไม่ได้.
ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร. กรุงเทพฯ, 2543.
- ชัยพฤกษ์ เสรีรักษ์. การสร้างหลักสูตรฝึกอบรมประชากรศึกษาสำหรับชาวเลจังหวัดกระบี่. วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2528.
เชียงใหม่ : นพบุรุษพิมพ์, 2542.
- ชล้ง กล้าทะเล. มอแกนเกาะสุรินทร์. สัมภาษณ์. 20 พฤษภาคม 2545
- ชาลามา กล้าทะเล. มอแกนเกาะสุรินทร์. สัมภาษณ์. 20 ตุลาคม 2545
- คูนั่ง กล้าทะเล. มอแกนเกาะสุรินทร์. สัมภาษณ์. 27 กรกฎาคม 2545
- ถวิล นำบุญจพล. ภาวะเจริญพันธุ์ของสตรีชาวเลในจังหวัดกระบี่ พังงา และภูเก็ต. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต สาขาสังคมวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.
- นฤมล อรุโณทัย. “ความรู้พื้นบ้านและแนวปฏิบัติของมอแกน-รูปแบบการจัดการทรัพยากรที่ยังไม่ได้
รับการยอมรับ” รายงานนำเสนอ UNESCO-(Asia Pacific Region) ในโครงการนำร่อง
อันดามัน, 2547.
- นฤมล อรุโณทัย. คนพื้นเมืองกับพื้นที่อนุรักษ์. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2546.

นฤมล อรุโณทัย. ชาติพันธุ์และมาชาคติ. หน้า 103-138. เพื่อความเข้าใจในมอแกน ความรู้และมาชาคติเกี่ยวกับกลุ่มชาติพันธุ์ “ชาวเล”. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

2546.

ประเทือง เครือหงส์. ชาวน้ำ (ชาวเล) ในเมืองไทย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์บรรณกิจ, 2541.

ประพันธ์ เรืองณรงค์. ชาวน้ำที่เกาะอาดัง, รุสมิแล. ปีที่ 3 เล่มที่ 2 (พฤศจิกายน-มิถุนายน 2517).

ปรีชาภรณ์ ปัทมชัยยันต์. การบูรณาการทางการเมือง และความสำคัญในความเป็นพลเมืองของชน กลุ่มน้อย กรณีศึกษา : ชาวไทยใหม่จังหวัดกระบี่และภูเก็ต. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสาการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2537.

ปิ่นแก้ว เหลืองอร่ามศรี. ภูมิปัญญา นิเวศวิทยาชนพื้นเมือง : กรณีศึกษาชุมชนกะเหรี่ยงในป่าทุ่งใหญ่นเรศวร. โลกศุลยภาพ. กรุงเทพฯ : 2539.

พิมพ์ไไล ตั้งเมธากุล. การผสมผสานกลมกลืนทางสังคมและวัฒนธรรม ศึกษาเฉพาะกรณีชุมชนชาวเล เกาะสิเหร่ ตำบลรัชฎา อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาขามานุษยวิทยา คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2529.

ยศ สันติสมบัติ. ความหลากหลายทางชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน.

ยศ สันติสมบัติ. มนุษย์กับวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2537.

ยุพดี จันทร์ดวง. การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษาในหมู่บ้านชาวเล.

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

ละเอียด กิตติยานันท์. สภาพความเป็นอยู่และความต้องการที่เกี่ยวกับการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของชาวเล. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

วิสิฐ มะยะเฉียว. ชีวิตชาวเลภูเก็ต. ถलग ภูเก็ตและชายฝั่งทะเลอันดามัน โบราณคดี ประวัติศาสตร์ชาติพันธุ์และเศรษฐกิจ. หน้า 217-254. กรุงเทพฯ : กรมศิลปากร, 2532

สมเกียรติ สัจจารักษ์. การศึกษาการสื่อสารของชาวเล หมู่เกาะสุรินทร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

ส่วนอุทยานแห่งชาติทางทะเล สำนักอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ กรมป่าไม้. คู่มือท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์ จังหวัดพังงา. กรุงเทพฯ, 2545.

ส่วนอุทยานแห่งชาติทางทะเล. อุทยานแห่งชาติทางทะเล. ส่วนอุทยานแห่งชาติทางทะเล สำนักอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ กรมป่าไม้ : กรุงเทพฯ. 2537.

สุรัสวดี กองสุวรรณ. การอบรมเลี้ยงดูเด็กของผู้ปกครองชาวเล ในหมู่บ้านสงกาอู๋ จังหวัดกระบี่ : การศึกษาเชิงชาติพันธุ์วรรณา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

- สุริชัย หวันแก้ว. กระบวนการกลายเป็นคนชายขอบ. คณะกรรมการสภาวิจัยแห่งชาติ สาขาสังคมวิทยา
สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. กรุงเทพฯ, 2546.
- อมรา พงศาพิชญ์. ความหลากหลายทางวัฒนธรรม(กระบวนการทัศน์และบทบาทในประชาสังคม).
กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- อมรา พงศาพิชญ์. วัฒนธรรม ศาสนา และชาติพันธุ์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2541.
- อรุณ แก้วจตุรัส. พฤกษศาสตร์พื้นบ้านของชาวมอแกน อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์ อำเภอคุระบุรี
จังหวัดพังงา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,
2543.
- อาภรณ์ อุกฤษณ์. พิธีลอยเรือ : ภาพสะท้อนสังคมและวัฒนธรรมของชาวเล กรณีศึกษาชุมชนบ้าน
หัวแหลม เกาะลันตา จังหวัดกระบี่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขามานุษยวิทยา
คณะโบราณคดีมหาวิทยาลัยศิลปากร, 2532.
- เอกวิทย์ ฌ กลาง. ภาพรวมภูมิปัญญาไทย. กรุงเทพฯ : อัมรินทร์, 2544.
- เอกวิทย์ ฌ กลาง. ภูมิปัญญาชาวบ้านสี่ภูมิภาค : วิถีชีวิตและกระบวนการเรียนรู้ของชาวบ้านไทย.
นนทบุรี : สำนักพิมพ์พิมพ์ลักษณ์, 2540.

ภาษาอังกฤษ

- Eand, Robert and Edvard Hviding. Traditional Knowledge Possesed by the Fishers of Marovo
Lagoon, Solomon Island, Concerning Fish Aggregating Behaviour. Traditional Marine
Resource Management of Knowledge number 12 December 2000 : 22-29.
- Goto, Ekiko. Some Aspect of Fishing among the Langalanga of Malaita Province, Solomon Islands.
Traditional Marine Resource Management and Knowledge number 7 September 1996 :
12 – 19.
- Ivanoff , Jacques. Moken. Bangkok : White Lotus Co.Ltd.,1997.
- Ivanoff , Jacques. Ring of Coral Moken Folktales. Bangkok : White Lotus Co.Ltd., 2001.
- Ivanoff , Jacques. The Moken Boat. Bangkok : White Lotus Co.Ltd.,1999.
- Johnson, M. Lore : Capturing Traditional Environmental Knowledge. Ottawa : Dene Cultural
Institute/IDRC., 1992.

- Kikiloi, Kekuewa. A New Synthesis in Oceanic Domestication ; The Symbolic Development of Loko I'a Aquaculture in Pre-contact Oceania. Traditional Marine Resource Management and Knowledge, number 15 July 2003: 3-10.
- Maurer, Reinhard. Moken-Sea Nomads between Yesterday and Tomorrow. Vienna : University of Vienna, 2000.
- Moore, Jerry D. "Julian Steward: Cultural Ecology and Multilinear Evolution" in Visions of Culture. London : Alta Mira Press, 1997.
- Moran, Emilio. Human Adaptability. Boulder Colorado : Westview Press, 1982.
- Nakashima, Douglas and Marie Roue'. Indigenous Knowledge, People and Sustainable Practice. Encyclopedia of Global Environmental Change Volume 5 (2002) : 1-11.
- Narumon Hinshiranan. The Analysis of Moken Opportunistic Foragers' Intragroup and Intergroup Relations. Ph.D.Dissertation, University of Hawaii, 1996.
- Passfield , Kelvin. Construction of Traditional Outrigger Fishing Canoes in Tuvalu. Traditional Marine Resource Management of Knowledge number 8 March 1997 : 20-21.
- Smaalders, Mark and Jeff Kinch. Canoes, Subsistence and Conservation in the Louisiade Archipelago of Papua New Guinea. Traditional Marine Resource Management and Knowledge number 15 July 2003 : 11-19.
- Steward, Julian. Theory of Culture Change : The Methodology of Multilinear Evolution. Urbana : University of Illinois Press. 1955.
- Studley, John. Dominant Knowledge System and Local Knowledge. Mtn Forum On-Line Library Document. 1998.
- Takekawa, Daisuke. Hunting Method and the Ecological Knowledge of Dolphins among the Fanalei Villagers of Malaita, Solomon Islands. Traditional Marine Resource Management of Knowledge number 12 December 2000 : 3-10.
- Tiraa-Passfield, Anna . The Harvesting of Rori (see cucumbers) in Rarotonga, Cook Islands. Traditional Marine Resource Management of Knowledge number 8 March 1997 : 16-17.
- Unesco. The Canoe is the People Indigenous Navigation in the Pacific. Boost new media (CD-ROM) : 2004.
- White, Walter Grainge . The Sea Gypsies of Malaya. Bangkok : White Lotus Co.Ltd., 1997.

ภาคผนวก

ตัวอย่างตารางเก็บข้อมูลพื้นที่และการใช้ประโยชน์ของชนเผ่ามอแกน

<p>21/9/45 ขึ้น15ค่ำ เดือน 10</p>	<p>(05:48-06:18) เตตหล่า ยุบ (06:05-06:13) หน้าหาด หมู่บ้าน (06:47-06:55) หน้าหาด หมู่บ้าน (07:15-07:48) หน้าหาด หมู่บ้าน (07:15-07:48) หน้าหาด หมู่บ้าน (เช้า-เย็น)) หมู่บ้าน (เย็น) อ่าวแม่ยาย</p>	<p>-ฉลาม 1 ตัว/กานปูกำ 1 ตัว/กานแก้ว 1 ตัว/ปลา เก๋า 1 ตัว -ปลาหลังเขียว ราว 0.3 kg -ปลาหลังเขียว ราว 0.8 kg -ปลาหลังเขียว ราว 2.3 kg -ปลาปากคม 3 ตัว หนัก 1.45 kg -การสร้างเรือมอแกน วัน ที่49 -ปูจ๊กจั่น(เรือปูให้ปูมา)</p>	<p>-ชาย(2)แจวเรือเล็กออก ไปกู้ฮวนจับปลา -ชาย(1) เดินทอดแหจับ ปลา -ชาย(1) เดินทอดแหจับ ปลา -ชาย(2) ยืนตกปลาบน บ้าน ด้วยเบ็ดมือ -ชาย(8)ช่วยทำเรือมอ แกน</p>	<p>-หญิง(1) ว่ายน้ำวาง ฮวนจับปลา</p>	
<p>22/9/45 แรม1ค่ำ เดือน 10</p>	<p>(06:00) หน้าหาดหมู่ บ้าน (06:05-06:13) หน้าหาด</p>	<p>-ปลาเก๋า 3 ตัว/ปลาปาก คม 1 ตัว/กานกำเซด 1 ตัว -ปลาหลังเขียว ราว 0.7 kg</p>	<p>-ชาย(1)นั่งตกปลาบนเรือ แจว ด้วยเบ็ดมือ -ชาย(1) เดินทอดแหจับ ปลา</p>		

หมู่บ้าน (06:38-06:48) หน้าหาด หมู่บ้าน (08:30-12:27) หาดไม้ งาม (09:31-12:25) อ่าวแม่ ยาย – อ่าวสับปะรด (13:45-14:50) อ่าวบอน ใหญ่ (15:10-15:12) หน้าหาด หมู่บ้าน (15:26-16:15) อ่าวบอน ใหญ่ (15:41-15:55) หน้าหาด หมู่บ้าน (15:50-17:30) อ่าวบอน ใหญ่	-ปลาหลังเขียว ราว 0.55 kg -ไม้ตะเคียนทอง หนัก รวม 1107 kg (สำหรับทำ ถ่าน) -กานบ่านั่ง/กานหมาดิน หนักรวม 5 kg -ปลาหลังเขียว ราว 1.15 kg -หัวมันสำปะหลัง หนัก 1.2 kg -ปลาหลังเขียว ราว 0.7 kg -กั้ง 2 ตัว/ใบของคันมัน	-ชาย(1) เดินทอดแหจับ ปลา -ชาย(2) นำเรือหางยาว ออกไปวางอวนจับปลา -ชาย(4) แจวเรือออกไป วางอวนจับปลา -ชาย(1) เดินทอดแหจับ ปลา -ชาย(2) เดินเท้าหาเก็บ พืชผัก -ชาย(1) เดินทอดแหจับ ปลา	-หญิง(2)เดินไปหาหอย ตาม โขดหิน และพื้น ทราย	-ครอบครัว(5) นำเรือ หางยาวออกไปตัดไม้ ทำถ่าน
---	---	--	---	--

	(15:53-16:30) อ่าวบอน ใหญ่ (16:00-17:10) หน้าหาด หมู่บ้าน (16:03-16:45) อ่าวบอน ใหญ่ (16:00-17:10) หน้าหาด หมู่บ้าน	สำปะหลัง -ปลาหลังเขียว รว 1.35 kg	-ชาย(1) เดินหาแทงปลา -ชาย(1) เดินทอดแหจับ ปลา	-หญิง(4)เดินไปหาจับ กั้งตาม พื้นทราย -หญิง(2)เดินไปหาจับ กั้งตาม พื้นทราย	
--	--	---	---	--	--

ตัวอย่างนิทานพื้นบ้านมอแกน

นิทานพื้นบ้านของชาวมอแกน เรื่อง “กะเอ็ด” (จากหนังสือ Ring of Coral : Jacques Ivanoff 2001:204-214)

กะเอ็ด

ราชินีซิเปียนมีน้องสาว 2 คน ชื่อ *เก็น* กับ *กะเอ็ด* ต่อไปนี้จะเล่าถึงเรื่องราวของ *กะเอ็ด* กับพ่อ เมื่อเดินทางกลับมาถึงเกาะดุง (เกาะ Ross และ Elpinstone) *กะเอ็ด* พุดกับพ่อและคนของนางว่า ซิเปียนอยู่ที่นี้และไม่รู้ว่าเมื่อไรเธอจะตาย *เก็น* ก็ไม่อยู่ เราจะไปอยู่ที่เกาะ *Jait* (เกาะ Domel) เพื่อหนีพวกพุกาม พ่อก็แก่แล้วทำงานก็ไม่ได้ ผู้เฒ่าผู้แก่ต้องการให้เราไปอยู่ที่เกาะ *Bailuy* อย่างสงบ เราอยู่ที่นี้ไม่ได้อีกแล้ว ที่นั่นเราจะปลอดภัยจากลมพายุ เราจะต้องหนีจากพวกพุกามและซ่อนตัวอยู่ใกล้เกาะ *Jaung* (เกาะ Hays) ซึ่งเขาจะหาเราไม่พบ เราจะสร้างบ้านที่นั่น เมื่อไปถึงเกาะพวกเขาขึ้นฝั่งไปตัดไม้มาก่อสร้างบ้านและดึงเรือขึ้นมาไว้บนบก พวกเขาเข้าไปในป่าเป็นเวลา 2-3 วัน *กะเอ็ด* จะต้องเอาอาหารไปให้เพื่อพวกเขาจะได้แข็งแรงและซ่อนตัวไม่ให้พวกพุกามเห็น *กะเอ็ด* ต้องออกไปหาอาหาร แต่เธอขี้ขลาด ดังนั้น *กะเอ็ด* จึงนอนหลับและฝันไปว่ามีคนบอกให้เธอไปที่บ่อน้ำ รุ่งเช้าเธอบอกพ่อว่าเธอจะไปตักน้ำที่บ่อ

เมื่อ*กะเอ็ด* เดินเข้าใกล้บ่อน้ำเธอก็นึกถึงความฝันมากขึ้น แต่เธอก็ไม่พบใคร เธอเสียใจมาก มีคนบอกว่าเห็นเรือของพวกพุกามแล่นเข้ามาใกล้ ทุกคนจะหนีขึ้นไปบนยอดเขา *กะเอ็ด* จะต้องไปตักน้ำที่บ่อมาให้พ่อ เธอหายไปนานจนทุกคนออกไปตาม พบ*กะเอ็ด* ยืนอยู่ที่บ่อน้ำจ้องดูปลาตัวเล็กๆที่ว่ายอยู่ในน้ำ ทุกคนต่างพากันเร่งให้*กะเอ็ด* กลับบ้านไปเร็วๆ วันรุ่งขึ้น*กะเอ็ด* ทำเหมือนเดิมคือออกไปตักน้ำตั้งแต่เช้าและกลับมาในตอนบ่าย ทำให้พ่อโกรธมาก

ดังนั้นในตอนบ่าย *กะเอ็ด* ก็ออกไปที่บ่อน้ำอีก เธอเรียกให้ลุงคนรักของเธอออกมาจากบ่อ วันต่อมา *กะเอ็ด* ไปตักน้ำอีก และเธอก็ยังไม่ยอมกลับบ้าน ผู้เฒ่าเรียกให้คนหนุ่มสาวไปดูว่าเกิดอะไรขึ้นที่บ่อน้ำ พวกเขาพบว่า *กะเอ็ด* นางมีคนรักเป็นงู พวกเขาจึงกลับไปบอกพ่อของ*กะเอ็ด* ว่านางมีคนรักเป็นงู และกลับมาช่วยกันฆ่างูโดยสับเป็นท่อนๆ แต่*กะเอ็ด* ก็ยังออกไปที่บ่อน้ำและทำเหมือนเดิม พวกเขาจึงฆ่างูอีกและสับเป็นท่อนเล็กท่อนน้อยและโยนไปตามที่ต่าง ๆ พ่อของ*กะเอ็ด* โกรธเธอมาก และ*กะเอ็ด* ก็โกรธพ่อของเธอที่ทำให้เธอไม่มีความสุข

กะเอ็ด บอกว่าลุงรักของเธอจะกลับมา วันรุ่งขึ้น*กะเอ็ด* ออกไปที่บ่อน้ำเหมือนเช่นที่เคยทำทุกวัน และอยู่ที่นั่นจนเย็น นางบอกว่าจะอยู่กับงูในบ่อจนตาย เพราะเป็นสามีภรรยา กัน พวก มอแกน จะเล่นเรือไปอยู่ที่เกาะ *Tenasserin* หรือเกาะ *Labusal* จะไม่อยู่ที่เกาะ *jaung* (เกาะ Hays) เพราะได้ฆ่าที่เป็นคนรักของ*กะเอ็ด* ตายแล้ว ทำให้เธอไม่มีความสุข พวกเขาจะพา*กะเอ็ด* ไปด้วย พวกเขาจะไปอยู่ที่เกาะเล็กๆ กันเช่นเกาะ *Senarg* และ *Jelay* เพื่อหนีจากพวกพุกามด้วย

กะเอ็ด เธอไม่ยอมไปกับพ่อแม่ นางจะอยู่ที่เดิม พ่อโกรธมาก เขาตีกะเอ็ด จนตกน้ำแต่นางว่ายน้ำขึ้นฝั่งและปีนหนีขึ้นไปบนต้นมะพร้าว กะเอ็ดเรียกงูให้ปีนขึ้นมาบนต้นมะพร้าวด้วยกัน เพราะพ่อจะฆ่านาง นางสาวอ่อนวอนให้ต้นไม้อีกกลายเป็นหิน พ่อของนางใช้ขวานฟันต้นไม้แต่ต้นไม้อีกกลายเป็นหิน ยิ่งตัดก็ยิ่งกลายเป็นหิน และต้นไม้ก็สูงขึ้นเรื่อย ๆ จนมองไม่เห็นกะเอ็ด เขาไม่สามารถฟันหินให้แตกได้ ขณะเดียวกัน กะเอ็ดก็ขึ้นไปอยู่บนท้องฟ้าแล้วไม่กลับลงมาอีก เพราะพ่อทำไม่ดี ทำร้ายกะเอ็ด และฆ่าคนรักของนาง เมื่อใดที่พ่อและแม่มองขึ้นไปบนท้องฟ้า จะแลเห็นกะเอ็ดกับดวงดาวและพระจันทร์ ต่อจากนี้ไปจะไม่มีวันได้พบกับกะเอ็ดอีก

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นาย พลาเดช ฅ ป้อมเพชร เกิดเมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม พ.ศ. 2518 เริ่มการศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษา จนสำเร็จการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนเซนต์ดอมินิก จากนั้นเข้าศึกษาต่อและสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี จากคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ในปี พ.ศ. 2540 และในปี พ.ศ. 2543 ได้เข้ารับการศึกษาคือต่อในระดับปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์ ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา สาขามานุษยวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จนสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต ในปี พ.ศ. 2546

